

Čtvrtletník

Jablíčko

časopis Sociálních služeb HB

2/2017 ročník 7.

číslo 25

www.ssmhb.cz

strana 6-7

Fotogalerie ze života v našem domově

strana

Rozesmátá duha v Motole

strana 9

Divadlo je hra...

Senioři a školáci oslavili společných pět let

Je to už neuvěřitelných 5 let, co naše třída 5.A navštěvuje Domov pro seniory, Reynkova. Přicházíme za nimi většinou na jaře a o Vánocích s pěveckým nebo divadelním vystoupením. Už od první třídy se na seniory těšíme, protože jsou úžasné publikum, pro které je radost programy připravovat. V tomto školním roce jsme pomáhali i na zahradě, ve které senioři tráví svůj volný čas. Někteří zahradničili společně s námi. Po-

máhali jsme jim při pletí záhonků nebo úpravou chodníků. Naše letošní návštěvy vyvrcholí 28. června společným divadelním představením „Tři veteráni“. Některé role hrají babičky, některé my. Je to prostě zábava pro obě strany, všichni si to užíváme.

Další fotografie na str. 12.

žáci třídy 5.A a Mgr. Ilona Wicheová

Úvodník ředitelky

Milí čtenáři,
V tomto překrásném letním období bych se s Vámi ráda podělila o své pocity z několika akcí, které se uskutečnili v těchto měsících.

První akcí byla charitativní běžecká akce „Knycká pěti-hodinovka“, která je podporou dětí s cystickou fibrózou. Tato zákeřná nemoc ovlivňuje život těchto dětí a bez potřebné pomoci (léků a kompenzačních pomůcek) nejsou schopni samostatně obstat v životě. Proto, je důležité, aby se veřejnost dozvěděla více o této nemoci a podpořila rodiny těchto dětí, kteří jsou mnohdy v nelehké situaci. Této akce se naši klienti z pobytových služeb společně s doprovodem zúčastnili již

podruhé. Většina našich seniorů vzhledem ke svému zdravotnímu stavu již není schopna samostatné chůze, proto se akce účastnili na invalidním vozíku společně se zaměstnanci Domova pro seniory a dobrovolníky z řad pracovníků řetězce Billa. V sobotu 10. 6. ve třináct hodin bylo šestnáct vozíčkářů připraveno na startu společně s dalšími běžci. Trasa byla náročná přes les, louku, částečně i po místní komunikaci. My jsme si trasu trochu uzpůsobili našim možnostem, a abychom měli dostatek síly na druhou půlku cesty, opekli jsme si na mýtince burty a přitom fandili probíhajícími běžci. Na zpáteční cestě jsme bojovali o pomyslné první místo. V cíli jsme pak byli všichni odměněni pocitem, že jsme byli součástí úžasného projektu. Druhým neskutečným zážitkem byla návštěva hospitálu Kuks. Musím říci, že některé klienty odradila vzdálenost navštívené památky, ale Ti co vydrželi, dodnes vzpomínají na nád-

herné zážitky z bylinkových zahrad, prohlídky hospitálu Kuks, lapidária s alegoriemi Ctností a Neřestí z dílny Matyáše B. Brauna či příjemného posezení v zámecké restauraci.

Nemůžu též opomenout Zahradní slavnost u Domova pro seniory. Seniorky v Domově pro seniory nacvičily společně s dětmi ze Základní školy Nuselská divadelní představení „Tři veteráni“. Mezigenerační propojení dětí a seniorů je to, co by mělo být běžné v našich životech. Vždyť život se skládá z životních etap. Pokud se vzájemně propojují generace, poznávají se navzájem a předávají si to, co je každému blízké, je to tak jak má v lidských životech být. Domnívám se, že všechny tyto aktivity jsou o tom něco zažít, někam patřit, něco poznat a mít na co vzpomínat. Na závěr bych Vám všem ráda popřála krásné léto, hodně sluníčka a dobré nálady.

Vaše

Magdalena Kufrová,
ředitelka SSMHB

BLAHOPŘEJEME OSLAVENCŮM:

DUBEN

Plachá Jaroslava
Žák Miroslav
Zpěváková Helena
Kavalírová Milada
Urbanová Anděla
Vencová Jarmila
Musilová Marie

KVĚTEN

Dočkalová Marie
Otradovská Helena
Lebedová Božena
Davidková Jindřiška
Paušima Stanislav
Kabela František
Zadinová Anna
Šmídová Libuše
Tůmová Marie
Beštová Božena
Jelínková Ludmila
Štětina Vladimír
Šanderová Irenka
Neufus Václav
Matějková Marta
Domovinka:
Niklová Věra
Panská Iva
Plodíková Jindřiška
Šantrůčková Štefanie

ČERVEN

Felix Miloslav
Horníčková Anna
Čiháková Jaroslava
Endrlová Zdeňka
Hošek Jindřich
Šrámek Miroslav
Jaroš Jan
Koukolová Věra
Janečková Ludmila
Pipková Zdenka
Lančaričová Zdeňka
Janeček Vladimír
Bártová Zdeňka
Domovinka:
Kruntorádová Liduška
Novák Oldřich
Zášková Marie

Hudba léčí (3. část)

Krásný a pohodový začátek léta Vám přeji a vítám Vás u pokračování hudebního okénka "Hudba léčí". V dnešním díle se zaměříme na hudbu lidovou a řekla bych, že to je jedna z nejrozsáhlejších kapitol v hudbě. Název "lidová" asi nemusím úplně vysvětlovat.

Lidová hudba (hudební folklór) je ryze spontánní projev lidové hudebnosti. Jedná se o písně a tance, ale též o obyčeje a zvyky, při nichž hraje hudba významnou roli. Rozvíjí se a uchovává ústní tradicí a její tvůrci zůstávají většinou anonymní.

Základem evropské lidové hudby je píseň. Mnohé z písní byly natolik oblíbeny, že si je předávaly celé generace a staly se tak nejpřirozenějším a také nejčistším projevem obecné hudebnosti, současně však též ne-

ocenitelným dokumentem hudebních kořenů příslušného etnika. Zpívá se v nich o přirozených lidských potřebách a tužbách, nejčastěji o lásce, práci a přírodě. Folklor vzniká a dosud vzniká v nejrozličnějších částech světa a na mnoha místech je dosud jediným hudebním projevem vůbec. Velmi se různí podle kontinentů, zemí a tradic v melodice, rytmu i harmonii a odlišnost užívaných hudebních nástrojů. Zatímco v některých světadílech dosud žije a vzniká, v některých zemích, hlavně evropských v průběhu 20. století téměř vymizel. Je to důsledek komercializace umění, které drtí prostřednictvím mediální globalizace průměrné umělé hudební tvorby vše, co podobnými možnostmi a metodami šíření nedisponuje.

stává se nejen tematickým, ale postupně v některých případech i hlavním inspiračním vkladem vynikajících děl světové hudební kultury. Významnou roli měla lidová píseň v zakladatelském období hudby slovanských (také částečně i severských) národů. Lidové písně různých regionů mají své specifické rysy, takže každý jen trochu zkušený hudebník bezpečně rozezná např. lidovou píseň moravskou od české, maďarské apod.

Jedinou oblastí žijící lidové hudby v Čechách je Chodsko. Na Moravě jsou dosud tři oblasti živé hudby: Podluží, Moravské Slovácko a Valaš-

Vztah lidové a klasické hudby
Téma lidové hudby nacházíme v umělé hudbě od středověku dodnes; skladatelé se k nim stále znovu vracejí jako k nevyčerpatelné inspiraci. Velmi výrazně inspirovala skladatele romantického období (např. Antonín Dvořák, Bedřich Smetana, Edvard Grieg, Ferenc Liszt a mnoho dalších). V generaci skladatelů první poloviny 20. století nacházíme osobnosti, které jí ve své tvorbě vyhradily zásadní místo a důkladně ji studovaly i z hlediska sémantického. Nejvýznamnějšími z nich byli (a to nejen ve středoevropském kontextu) Leoš Janáček a Béla Bartók, kde lidová hudba prolíná prakticky celou jejich tvorbou, a to nejen skladby deklarující zpracovávání příslušných námětů.

sko. V Podluží na Břeclavsku převládají písně táhlé, teskného zabarvení, s bohatou, široce klenutou melodií velkého tónového rozsahu. Většina z nich patří k tzv. východnímu písňovému typu, který se vyznačuje řadou rytmických a tonálních zvláštností. Z velkého bohatství zdejších písní mnohé dosud žijí.

Pokračování na str. 4..

Lidová hudba českých zemí

Nejstarší zápisy českých lidových písní pocházejí ze 16. století, například Proč, kalino, v struze stojíš a Když jsem já ty koně pásal. Jedna z nejstarších vůbec je Radujme se, veselme se, která se ve svém původním tvaru zachovala až do 20. století. V 19. století se zájem o lidovou píseň projevil bohatou činností sběratelskou. K významným sběratelům písní patřili Karel Jaromír Erben a František Sušil, který shromáždil neuvěřitelných 2361 skladeb. Přímo programově se k lidové písni obraceli budovatelé národních hudebních kultur. Lidová hudba proto přirozeně v tomto období vrůstá do hudby umělé a

Hudba léčí

(pokračování ze str. 3)

Převažují písně taneční, mezi nimiž nejvýznamnější místo patří párovému točivému tanci ve 2/4 taktu s charakteristickým tečkovaným rytmem.

Nejosobitějším projevem valašské lidové kultury je tzv. valašská kvarta, kterou velmi obdivoval Vítězslav Novák. V moravské lidové hudbě je typická též tzv. moravská modulace, kdy nápěv přechází do vedlejší tóniny, zpravidla o tón nižší nebo do tónin na 5. a 6. stupni tóniny základní.

V našem českém, stejně jako

obecně v evropském prostředí již neexistuje „nová“ lidová hudba, hudba tohoto typu je pouze udržována. Tomu napomáhá existence různých souborů a festivalů lidové umělecké tvorby. Máme nejen řadu amatérských souborů, ale i profesionálních, které pracují na vysoké umělecké úrovni (např. Brněnský rozhlasový orchestr lidových nástrojů či Chorea Bohemica, folkové Kantoři, Karmína) i mnoho sólistů (např. zpěvačka Jarmila Šuláková, Jiří Pavlica, Luboš Holý, Zuzana

Lapčíková či Jožka Černý). Existuje též celá řada kombinovaných hudebních a tanečních těles, včetně dětských souborů a perspektivních mladých umělců (např. Gabriela Jílková s cimbálovou muzikou Pramínky). Snad nejvýznamnější každoroční přehlídkou lidové hudby u nás je festival ve Strážnici. Lidová hudba – je další tip hudby použitelné pro muzikoterapii. Má celkově zklidňující efekt na mozek i tělo. Těším se v dalším díle...

Vlad'ka Ranecká

Kdo vám s čím pomůže aktualizace seznamu z minulého čísla

V minulém čísle jsme vám nabídli ucelený přehled pracovníků SSMH a jejich činností. Tentokrát přinášíme malou aktualizaci:

Iva Koubková, Lenka Gáliková, Marcela Lesinová, Hana Milichovská, Magdaléna Valášková, Alena Vávrová, Blanka Pfeiferová, Klára Krumlová (všeobecné zdravotní sestry)

- žluté a zelené patro
- vykonávají zdravotní úkony dle ordinace lékaře, ošetrovatelské úkony

Romana Prokopová, Bc. Pavlína Krčálová (ambulantní sestry)

- žluté a zelené patro
- koordinují péči na stanicích, provádějí ambulanci s lékaři, vykonávají zdravotní a ošetrovatelské úkony

Mgr. Petra Trtílková (vedoucí zdravotního úseku)

- červené patro
- koordinuje a řídí zdravotní péči na domově

FESTIVAL DECHOVÝCH HUDEB

STOCK 2017

DOBROHOSTOV

LETNÍ PARKET - NEDĚLE

20. 8. 2017, 14-20 hod.

PARKET JE ČÁSTEČNĚ ZASTŘEŠEN

ŠOHAJKA

VYSOČINKA • REBELKA

• HAVLÍČKOBRODSKÁ DVANÁCTKA •

VSTUP: 150 Kč v předprodeji, 200 Kč na místě.

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK: Obchůdek Tulipán Havlíkův Brod, Infocentrum Humpolec a www.smticket.cz

AUTOBUSOVÝ SVOZ ZDARMA (odjezd po skončení akce)

13.00 Havlíkův Brod (Česká spořitelna) - 13.10 Havlíkův Brod (Humpolecká OMV) - 13.20 Smolovy - 13.30 Lipa - 13.40 Dobrohostov.

Informace na tel. 602 567 728, e-mail: kletecka@thb.cz, www.stockfest.cz

MIROSLAV KRUPA
TRUHLÁŘSTVÍ
Dobrohostov 22, tel.: 585 447 344

Festival dále podporují:
Obec Lipa,
SINKA reklama,
Karel Milichovský
a Jiří Trachtulec.

22. MALÝ LETNÍ FESTIVAL
19. 8. KRAUSBERY • ZA NOTOU • FORTUNA
začátek v 17.00 • TRAFFIC JAM • LIQUID FACE • SPADLA KLEC

Pár slov o dobrovolnictví v Sociálních službách města Havlíčkova Brodu

„Když se řekne dobrovolník, vybaví se mi usměvavý, milý člověk, který má, jak se říká, srdce na dlani. Někdo, kdo má hodně volného času – ať už student nebo naopak důchodce a rozhodl se ho využívat nejen pro sebe, ale i pro druhé...“ „Dobrovolník? To je někdo, kdo smýšlí možná podobně jako já. Ten, kdo pomáhá starým lidem, v dětském domově, v charitě, kdo uklízí park, břehy řek, které bývají často plné odpadků... Zkrátka někdo, kdo nemyslí jen na sebe. A komu dává jeho práce zadarmo smysl a dobrý pocit.“ ... Toto jsou přepisy nejzajímavějších odpovědí dobrovolníků působících v SSMHB, kterým jsem položila otázku, co si představí pod pojmem dobrovolník a dobrovolnická činnost. Myslím, že činnost dobrovolníků dobře popsal i generální tajemník OSN Kofi Annan v roce 2001 při příležitosti Roku dobrovolnictví, který uvedl: „Dobrovolníci jsou odvážní lidé, kteří jsou ochotni se za něco postavit. Jsou ochotni zasvětit své ruce, svou mysl a především své srdce službě ostatním. Tím přináší lidem naději a dodávají jim sílu k překonání jejich sla-

bostí. Odměnou za to jim je vědomí, že jejich činnosti má skutečný význam. Jejich odvaha a odhodlání by měly být pro všechny inspirací k činům.“

Myslím, že mohu hovořit o štěstí, že právě takoví lidé, které tak dobře popsal Kofi Annan, jsou našimi dobrovolníky. Tito lidé se srdcem na dlani jsou zde pro každého člověka individuálně, mohou mu věnovat tolik času, kolik potřebuje a často se také dozví mnoho podstatných informací, které nám, jako „profesionálům“, klienti nesdělí. Mezi hlavní činnosti našich dobrovolníků působících v Domově pro seniory patří zejména výše zmíněná individuální práce s klienty – ať už v podobě povídání, předčítání, doprovodu při procházkách, výuky práce na počítači nebo například i vaření. Jedna z dobrovolnic také dochází do denního stacionáře, kde klientům předčítá. Další dobrovolnice skupinově předčítá každé pondělí a pátek v domově pro seniory.

V současné době působí v SSMHB (konkrétně v domově

pro seniory a v denním stacionáři) osm dobrovolníků, kteří v tomto roce zatím „odpracovali“ 165 hodin. Za minulý rok se poté jednalo o 1 032 hodin. I když se může zdát, že se jedná o velký počet hodin, pravdou je bohužel opak. Často se stává, že je velmi obtížné vybrat klienta pro nově začínajícího dobrovolníka, protože, jak se říká poplávka převyšuje nabídku. Myslím, že budu mluvit za celé naše zařízení, když řeknu, že bychom byli rádi za ještě více dobrovolníků. Třeba tomu napomůže i tento článek... Pokud vás tedy článek oslovil a chtěli byste i vy být nápomocní, můžete kontaktovat mě, Markétu Břízovou (kontakt je uveden na konci článku) nebo Bc. Ivetu Krčálovou, DiS., vedoucí koordinátorů dobrovolníků působících v dobrovolnickém centru Fokus Vysočina. Věřím, že nebudete litovat.

Markéta Břízová

sociální pracovnice

Domov pro seniory

Reynkova 3643

Havlíčkův Brod

Tel.: 569 433 757, kl. 108

INZERCE - POSILOVACÍ STROJ

Prodáváme posilovací cvičební stroj.

Pořízen v roce 2005 za 30 150 Kč.

Prodejní cena 6 700 Kč.

Stroj je rozložený na díly, nutno zkompletovat!

V případě, že budete chtít výše uvedený majetek vidět, prohlídku lze domluvit s Hanou Pospíchalovou na telefonním čísle 569 433 757/105.

Zájem o koupi sdělte prosím obratem!!!

Fotogalerie ze života v našem domově

Pečeme slaný štrůdl

Slavíme Den matek

Zúčastnili jsme se také Knycké pětihodinovky – charitativní akce pro děti onemocněné cystickou fibrózou

Grilujeme buřtíky

Vydali jsme se autobusem na výlet na hospitál Kuks

Pokračování na straně 7.

Na Kuksu jsme obdivovali i zahrady

Užili jsme si také zahradní slavnost s podtitulem Farmářské trhy

Užili jsme si také zahradní slavnost s podtitulem Farmářské trhy

Oslava čarodějnic

Na zahradní slavnosti nechybělo ani občerstvení

Zahrada našeho domova

Milí čtenáři zahradnické rubriky, dnes jsem si pro Vás připravila povídání o „první dámě jara“ MAGNOLII - pro Čiňany symbol ženské krásy, čistoty a sladkosti. V Japonsku se magnolii dostává zvláštní pozornosti, do listů magnolie se zde balí dárky, našly si cestu i do zahradního umění, literatury a malířství. Americký stát Mississippi je přezdíván „Magnolia State“ pro velké množství zde rostoucích magnolií a květ magnolie velkokvěté se stal jeho státním symbolem.

Latinské rodové jméno Magnolia získala rostlina podle francouzského botanika Pierra Magnola (1638-1715). České označení magnolií Šácholan dle Jana Svatopluka Presla (1791-1849) se příliš neujal. Pochází ze staročeského slova „šách“ označujícího šišťici (plod magnolie).

Rod Magnolia zahrnuje přibližně 120 druhů stromů a keřů, z nichž v Asii rostou asi dvě třetiny, zbylé druhy jsou americké. Asijské druhy poutají svou krásou, neboť zpravidla mají velké květy objevující se ještě před olistěním. Americké druhy mírného pásma jsou většinou stromovité a kvetou až po olistění. Magnolie u nás dorůstají do výšky 4 až 6 metrů a rozkvétají na přelomu dubna a května velkými voňavými květy v barvě od bílé přes žlutou, růžovou až po tmavě nachovou.

Magnolie vyžaduje výživnou zem a slunné místo, které je současně chráněné před severním větrem. Zemina by měla být dobře propustná, vlhká a mírně kyselá. Magnolie nesnáší vápno. Před výsadbou je dobré smíchat půdu s přidavkem ra-

šeliny nebo kompostu. Kolem vysazené rostliny je vhodné nasypat mulč, aby nedocházelo k velkým odparům vody. Magnolie mají mělce rozprostřené kořeny. Vrstva mulče udrží půdu kyprou a svěží a v zimě zabrání proniknutí mrazu příliš hluboko. Magnolii je nejlépe sázet na jaře (březen, duben) nebo na podzim, a to do prvních mrazíků. Jelikož jsou to keře pomalu rostoucí, je dobré koupit již vzrostlé exempláře. Dřevina nesnáší přesazování, proto hned od začátku pečlivě vyberte vhodné stanoviště. Řez těchto rostlin není nutný, keř jej špatně snáší. Překáží-li vám některé větve, s citem je odřízněte a ránu začistěte, hlouběji se nedoporučuje zasahovat, neboť keř špatně obrůstá.

V Evropě a Americe se magnolie pěstují jen pro ozdobu, ve vý-

chodní Asii jsou oblíbené i v lidovém léčitelství jako mírný uklidňující prostředek – přírodní anxiolytikum (anxiolytika jsou skupinou látek, které pozitivně ovlivňují afektivitu, odstraňují psychické napětí, strach, úzkost, zlepšují náladu, ale současně způsobují útlum, mají řadu nežádoucích účinků – psychickou a fyzickou závislost, rychle stoupající toleranci, nevhodné je jejich užívání zejména u starých osob, kde může dojít ke zmatenosti a ztrátě orientace, dlouhodobé užívání vede k poruchám paměti, apod.), ale také při léčení astmatu. Z usušené a rozdrcené kůry magnolie se připravuje odvar.

Zajímavý je i nález baktericidních vlastností magnolií. Zabráňují růstu ústní patogenní mikroflóry, která je zodpovědná za nepříjemný pach z úst, ale také za vznik zubního kazu. Lze očekávat, že „magnoliová žvýkačka“ se brzy objeví na trhu a stane se významným prostředkem pro zlepšení ústní hygieny. Bylo také prokázáno, že látky obsažené v magnolii inhibují tvorbu krevního řečiště v nádobách a tím zastavují jejich růst.

Z nepřeberné palety kultivarů, různých barev květů, tvarů keřů i stromů si každý určitě vybere krásku, která Vás bude těšit dlouhé roky, a za správnou péči se Vám každé jaro odvděčí svou čistou elegancí.

S přáním hezkých letních dnů

Petra Vencová

Zdroje:

www.abecedazahrady.dama.cz

www.diochi.cz/herbar/magnolie-pro-krasu-i-zdravi

Rozesmátá zářivá barevná duha v nemocnici v Praze v Motole

V roce 1944 jsem byla ještě školačka. Na konci školního roku se nás optal ředitel školy, zda bychom nešli v srpnu na 14 dní na žnovou brigádu na statek. Statek je nedaleko Prahy. Přihlásilo se 6 chlapců a já s třemi děvčaty. Pověřili jsme jednoho chlapce, aby o prázdninách dojel na statek a zjistil všechny podmínky brigády. Dali jsme mu své adresy a také telefonní čísla. Začátkem srpna nás všechny obvolal a sdělil místo odkud pojedeme na statek. Sraz byl na konečné stanici tramvaje, odkud jsme odjížděli autobusem na dřevoplyn. Autobus nás dovezl na autobusovou zastávku přímo před statkem. Odtud jsme odjížděli v 16 hodin zpět do Prahy. Přivítala nás pracovnice z vedení statku. Sdělila nám, že brigáda bude bez finanční odměny. Místo toho budeme mít bezplatně celodenní stravu bez potravinových lístků. Chlapci budou svážet obilí z pole s koňmi. Děvčata budou záplatovat pytle na brambory. Bylo krásné počasí a práce se nám dařila.

První sobota na brigádě byla pro mne osudná. Zapíchla se mi pod levou paži osina přímo do potní žlázy. Zánět byl tak veliký a bolestivý, že jsem nemohla paži hýbat. Tím pro mne žnová brigáda skončila. Hned v pondělí jsem byla poslána a přijata na chirurgické oddělení v nemocnici v Praze Motole. Byla to provizorní baráková stavba. Centrální chodba vedla od úpatí kopce až na jeho vrchol. Stavba byla zahájena v roce 1941 a dána do provozu v roce 1943. Tato naléhavá potřeba byla způsobena násilným zabráním českých klinik německými okupanty.

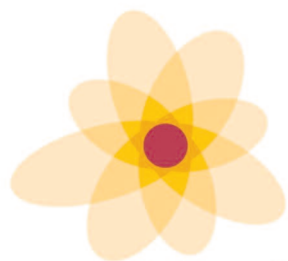
V ordinaci na chirurgickém oddělení byl mladý lékař. Ránu mě odborně ošetřil. Obvaz mě držel na rameni a ruku jsem měla pověšenou na šátku. Byla jsem pozvána na převaz na středu a na pátek. Tyto dny byla ordinace jen pro ženy. Když jsem ve středu ráno přišla do čekárny na chirurgickou ambulanci, bylo tam již několik žen přede mnou. Sestra otevřela okénko v čekárně a my se seřadily, jak jsme přišly za sebou. První přišla k okénku paní Černá. Sestra jí předala obálku s chorobopisem (tak jako ostatním). Tuto dokumentaci jsme pak odevzdaly ošetřujícímu lékaři, aby věděl, o jaký zákrok šlo a podle toho mohl dál postupovat v léčení. Pak přišla na řadu paní Červená, Šedivá a Bílá. My jsme se v čekárně začaly potichu smát. Sestra u okénka začala být nervózní, náš smích jí asi nedělal dobře a i pacientky se svým barevným příjmením. Pak přišla na řadu paní Zelená a po ní já. „Jméno!“, skoro křikla na mě hlasitě. Odpověděla jsem jí s úsměvem: Fialová. Sestra jako sopka na mne vybuchla: „Co si myslíte, že taková žába jako vy si ze mne bude dělat legraci! Já

jsem po těžké noční službě. Místo abych si šla domů odpočinout, musím zastupovat sestru, která nepřišla do práce. A vy si ze mne budete dělat legraci. Jméno,“ opět se opakovala. Důrazně jsem odpověděla „Fialová, již jsem vám to jednou řekla.“ Trochu se zarazila a hodila mi desky do okénka, div nespadly na zem. Po mně přišla na řadu paní Hezká a Nováková. To již sestra zabouchla okénko a již se neukázala. Vrátily se ošetřené pacientky od lékařů. Sdělily nám, že oba lékaři v ordinaci si všimli našich barevných příjmení a nemohli uvěřit, že je to úplná náhoda. Mne se lékař ptal, jak jsem přišla k příjmení Fialová. Odpověděla jsem, že asi nedopatřením. Otec se nejmenoval Fialový, ale po květině fiala. Já bych se měla jmenovat Věra Fiala. Lékař se usmál a prohlásil: „Ze všech dnešních příjmení by byla na obloze krásná, zářivá barevná duha.“ S tím jsme se rozešli.

Umíte si představit svět bez barev? Byl by asi hodně smutný a nudný. Ještě štěstí, že tomu tak není!

Věra Niklová

Jaro a léto v Senior Pointu

SeniorPoint

Jaro i léto u nás v Senior pointu se neslo opět v duchu charitativní pomoci pro slané děti.

V rámci rukodělných dílniček seniorky vytvářely větrníčky, které se použily při Knycké pětihodinovce, která se konala v sobotu 10. června. Větrníčků udělaly více než 300 kusů. Děkujeme všem seniorkám a jejich mravenčí práci při jejich výrobě.

V pondělí se senioři scházeli na pravidelné hře Petangue a Nordic Walkingu. V září se k nám můžete přidat i vy!

Ve středu 21. června se konalo rozloučení se školním rokem, které si připravila hudební skupina JITRO. Písně věnovala na havlíkobrodském náměstí našim seniorům i všem kolemjdoucím. Děkujeme za nádherné dopoledne!

Poslední akcí v Senior pointu byla přednáška Pavly Čechové na téma Reflexologie. Jelikož se přednáška

setkala s obrovským zájmem, máme už domluven další termín, o kterém budete zvláště infomrováni.

Ve středu 28. srpna se od 9 hodin se můžete těšit na cestopisnou přednášku.

Od začátku července jsme zahájili **prázdninový provoz**. Jsme vám k dispozici **denně od 8.00 do 12.00 hodin**.

Pouze v termínu 24.–28. 7. 2017 je Senior Point uzavřený z důvodu pořádání seniorského tábora, který se koná ve Svatce. Od září najedeme opět na běžný provoz v čase od 8.00 do 12.00 hodin. V úřední dny (Pondělí a středa) od 13.00 do 17.00 hodin. Můžete si u nás poseďet, popovídat si, přečíst si denní tisk, vyhledat si něco na počítači s přístupem na internet, zaregistrovat s rámci programu Senior Pasy a mnoho dalšího.

**Za tým Senior pointu
Ilona Loužecká**

Najdete nás:

Rubešovo náměstí 171, 580 01 Havlíčkův Brod,
(vchod od kostela 2. patro – AZ CENTRUM)

Informace také získáte na telefonních číslech 739 119 844, 724 551 604 nebo 737 013 460,
www.oscck.cz/seniorpoint

Jaroslav Tlustý: Příběh mého života

Milí čtenáři, rádi bychom Vám tímto životním příběhem předali vzpomínky pana Jaroslava Tlustého, který byl od roku 2010 klientem Domova pro seniory Reynkova. Bohužel pan Tlustý v prosinci 2015 zemřel a jeho příběh ne-

stačil prezentovat, jak zamýšlel. Proto jsme se rozhodli (a věříme, že by tomu byl pan Tlustý rád) zveřejnit jeho vzpomínky touto cestou.

Pan Jaroslav Tlustý přemýšlel o sepsání svých vzpomínek delší dobu. V minulém roce se se-

známil s paní Tomšů (dobrovolnicí Domova pro seniory Reynkova), která ho v jeho váhání podpořila, nabídla se, že mu se sepsáním pomůže a takto hezky to dopadlo. Příběh publikujeme na pokračování.

Část pátá – PO VOJNĚ, PRACOVNÍ ÚSPĚCHY

V okolí Jihlavy i Telče se nachází mnoho krásných malých rybníků a to ke koupání i k rybolovu. Takže hosté nebyli odkázaní trávit čas jen v autokempu. Telč nabízí mnoho kulturních památek. Dominantou Telče je zámek a přilehlá zámecká zahrada s parkem. Dále má krásné náměstí s historickými domy a se spoustou malých restaurací, v kterých je příjemné posezení se spoustou dobrých jídel. Za mého působení se podařilo město dostat na seznam světových památek Unesco. Také jsem se zasadil o to, aby na ozdravné pobyty do Telče jezdili horníci z Mostu. Postaral jsem se, aby měli všechny druhy pití a dobře uvařeno. Na tyto ozdravné pobyty jezdili s manželkami i dětmi. Na kontroly jsem jezdil s komisí, která chválila zabezpečení po stránce jídla, pití i kultury. Podařilo se vybudovat i velké parkoviště, kde mohl parkovat i autobus. Zároveň se podařilo sehnat firmu, která vybudovala čerpací stanici. Město Telč se stalo mojí srdeční záležitostí. Velmi jsem si ho zamiloval, a pokud jsem mohl, tak jsem tam byl. Rád jsem s horníky procházel památky a sehnal jsem i stálého fotografa, který s námi procházel památky, fotografie vznikaly i v restauraci a

to na propagaci města Telče pro další návštěvníky. Hosté si kromě příjemně stráveného týdne, nebo i několika dnů, odváželi kromě prožitých vzpomínek i krásné fotografie. Došlo i na fotografování města z výšky. To představovalo vylézt na střechu městského úřadu, no strach jsem měl velký, ale vznikla kolekce krásných fotografií. Ve městě se pořádaly jarmarky, které byly velmi známé a hojně navštěvované. Lidé si tam kromě obléčení nakoupili uzeninu z Hotic, kterou si vozili domů. Taková uzenina se dneska už nevyrábí, byla opravdu pouze z masa. Z blízkého okolí se navštěvovala Třešť, Třebíč, i do Jihlavy jsem zařídil, aby se horníci podívali. Kromě prohlídky města jsme navštívili továrnu Modeta. Zde se vyráběly hlavně plavky. Měl jsem velkou radost, když horníci odjížděli velmi spokojeni a dali mně to najevo.

Mám na toto období krásné vzpomínky, trvalo do roku 1988, kdy jsem šel do řádného starobního důchodu. Všichni mně přemlouvali, abych ještě pokračoval alespoň jeden rok, ale já už nechtěl. Jednak tato práce obnášela velkou starost a pak také manželka Boženka chtěla, abych už byl doma, protože si chtěla užít klidu a

pohody v důchodu pro nás oba. Vzhledem k tomu, že jsem celé roky moc doma nebyl, chod domácnosti a zajištění všech potřeb v domácnosti bylo na ní. Takže jsem ji chápal a vzhledem k tomu, že jsme neměli děti, jsem věděl, že ji dlužím hodně, neměla to se mnou vždy jednoduché. Sama byla vedoucí v prodejně obuvi v Havlíčkově Brodě, což také obnášelo dost starostí, také její pracovní doba byla od rána do večera i v sobotu dopoledne. Večer, když jsme se sešli a já byl včas doma, jsem ji nabídl, že alespoň uvařím, také jsem vařil v sobotu, když byla v práci. Rád jsem vařil chlupaté knedlíky, guláš, bramboráky.

Než jsem odcházel do důchodu, předseda Okresního úřadu v Jihlavě měl padesátiny a chystal se je slavit ve velkém stylu, požádal mě, zda bych to všechno zařídil. K mému velkému překvapení se chystal slavit narozeniny čtrnáct dnů. Já jsem namítal, že je to příliš dlouhá doba, na to abych se doma skoro neukázal. Předseda mě ujistil, že mně všechno vynahradí. Manželka sice namítala, že dostanu kytky, které dostane předseda. Její námitka byla, že kytek se nenají. Nakonec jsem na tuto akci kývl a pustil se do zařizo-

vání. Měl jsem styky v Kosteleckých uzeninách, tak jsem nechal dovézt uzeninu a hodně masa na guláš. Masa bylo hodně, ale lidí na uvaření a míchání guláše byl nedostatek, tak jsem požádal náčelníka vojáků, zda by mohli pomoci. Vojáci přijeli, já se začal starat, aby bylo dostatek pečiva, chleba, zákusků, piva. Zkrátka, aby bylo všeho dostatek. Guláš se podařil, ale bylo třeba ho připravit i na druhý den, ale vojáci byli hladoví a guláš ještě v noci snědli, a tak jsem musel znovu jet do Kostelce a požádat o další maso. Moc příjemné to pro mě nebylo. Každý den mě vozil

domů řidič s plným autem kytek. Kytky jsem rozdával a už je nechtěl ani řidič. Má paní Boženka už je také nechtěla, nebylo je kam dát. Všechno se sice podařilo zajistit, ale už jsem byl velmi unavený a opravdu jsem byl rád, že to skončilo. Dostal jsem odměnu, ale nevím, zda byla adekvátní za ty všechny starosti a nervy. Jen skončila tato akce, nastalo otvírání lyžařského vleku v Lukách nad Jihlavou, který patřil pod moji kompetenci a na který jsem dohlížel, ne po stavební stránce, ale ohledně peněz. Můj nadřízený vedoucí odboru cestovního ruchu s. Prchal po mně chtěl, abych

první jízdou zahájil její provoz. To mně velmi zaskočilo a začal jsem přemýšlet, jak se z toho vyvléci. Spásný nápad přišel až při předávání, kdy jsem vyhlásil, že první jízdu zahajovací pojede soudruh Prchal, ten byl v tu chvíli, tak zaskočen, že ačkoliv byl dobrý řečník, v tento moment mu došla slova. Nakonec se řešení našlo, neboť s. Prchal měl na nohou boty („tuleně“), a tak první jízdu jel předseda tělovýchovné Jednoty v Jihlavě Ota Nedoma. Pak jsme se všichni tomu zasmáli, a protože jsem opět zajistil dobré pohoštění, tak mně byl tento malý žertík oduštěn.

Tímto vyprávění pana Jaroslava Tlustého končí. Bohužel více nám toho již nestačil říci. I tak věříme, že pro Vás, milí čtenáři, byl jeho příběh hezkým čtenářským zážitkem.

Děkujeme panu Tlustému, bez kterého by tento příběh nebyl, a paní Tomšů (dobrovolnici Domova pro seniory Reynkova), která každé úterní dopoledne trpělivě naslouchala vyprávění pana Tlustého a jeho vzpomínky „dala na papír“.

**Na základě vyprávění
Jaroslava Tlustého sepsala Jana Tomšů**

Senioři a školáci oslavili společných pět let

Pokračování ze strany 1.

Divadlo je hra...

V únoru letošního roku jsme zapřemýšleli, jak ještě využít naší dlouhodobou spolupráci se ZŠ Nuselská v Havlíčkově Brodě. Napadl nás společný další projekt, tentokrát divadelní představení. Děti ze spolupracující třídy je hodně a bylo třeba společně s paní učitelkou vymyslet takovou hru, aby obsáhla, co nejvíce rolí. Nakonec jsme se shodli na zpracování fil-

závěrečné písně „Není nutno“.

Ale tím to nekončí. Při některých zkouškách jsme s našimi klientkami dospěli k názoru, využít nasbírané zkušenosti i jinak a vznikl unikátní nápad. Založit hudebně – dramatický malý soubor, který by se dobrovolně scházel dle potřeby a času třeba jednou týdně v různé dny v týdnu a s daným programem dělal ra-

bor, který jsem pojmenovali „Sedmikrásky“. A co nás teď čeká? Společné úvodní vystoupení v divadelní hře „Tři veteráni“, po té příprava na velkou akci s názvem „Umím, umíš, umíme“ – což je 1. ročník umělecké soutěžní přehlídky, který pořádáme zde v domově, ale také účast na Týdnu sociálních služeb v Havlíčkově Brodě, kde nás budeme prezentovat

mové pohádky „Tři veteráni“. U nás v domově jsem oslovila naše klienty a vznikla tím hudebně dramatická skupina nadšených lidiček. Předělanou a zkrácenou hru jsme tedy začali společně nacvičovat a její premiéra bude 28.6.2017 na naší Zahradní slavnosti. Děti se ZŠ připravily kulisy, my kostýmy a některé rekvizity. Po několika samostatných zkouškách jsme začali nacvičovat společně a musím napsat, že se u toho ohromně všichni bavíme. Hra je i se zpěvem

dost nejen našim klientům, ale i jinde. Na akcích pořádaných pro veřejnost, ale třeba i v jiných domovech, zpíváním, divadlem třeba i recitací. Moc mne potěšilo, když klientky přišly s tímto nápadem téměř samy, za dobu nácviku této pohádky se z nich stala skvělá parta, která je, jak samy prezentují tzv. „pro každou špatnost“. Myšlenka takového souboru přišla již dříve a ke svému závěru dospěla až nyní. Proto jsme založili nyní v červnu hudebně – dramatický sou-

pěveckým vystoupením na náměstí Havlíčkova Brodu. Klientky v souboru se samy zapojují do výběru písní i tvorby, kterou chtějí prezentovat. Tak bych chtěla našemu souboru popřát chuť do práce a co největší výdrž a nadšení. A děkuji za spoluvytvoření této myšlenky všem jeho členkám: paní Rejzkové, Trnkové, Krupičkové, Hojné a paní Dvořákové. A vzhůru do práce!

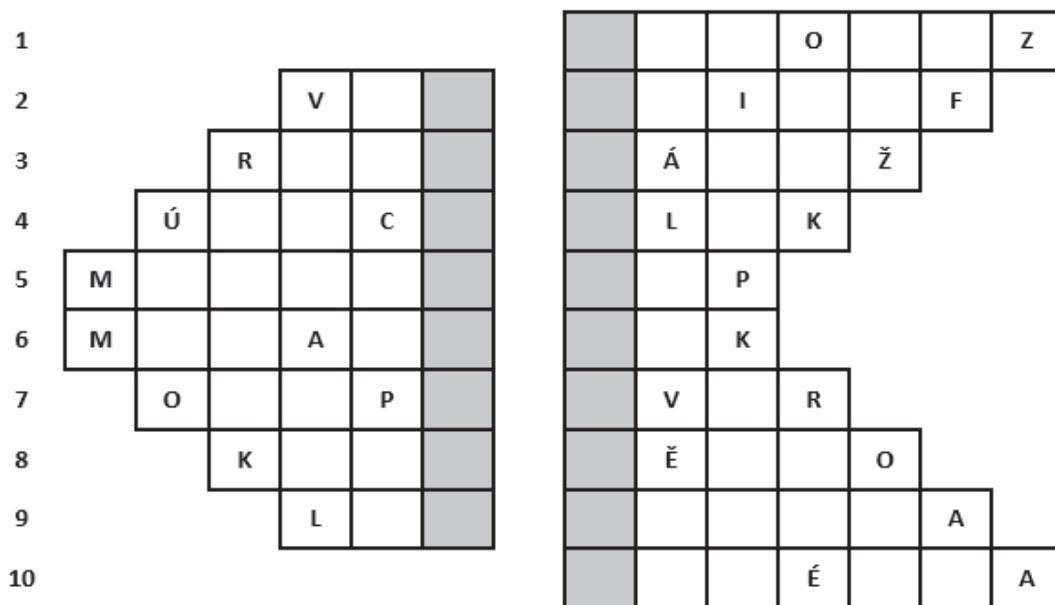
Vladka Ranecká

Křížovka

Vyplněnou křížovku se správnou tajenkou odevzdejte na recepci DS Reynkova do 10. srpna, tři vylosovaní luštitelé získají hodnotné ceny.

DOKTOR: „DOUFÁM, ŽE SE ŘÍDÍTE MOU RADOU – ŽÁDNÉ ŽENY, VÍNO A ZPĚV!“

PACIENT: „ČÁSTEČNĚ, PANE DOKTORE. OD TÉ DOBYtajenka.....“

- 1.
2. BOJOVÝ ÚTVAR
3. PEŘÍ
4. MĚSTO NA ŘECE ÚPĚ
5. ŽENSKÉ JMÉNO 5. 11.
6. SLAVNÝ FRANC. HEREC
7. PŘÍBUZNÁ ŽIRAFY
8. VELKÁ ANTILOPA
9. NEPRAVDA
- 10.

- RUČNÍ VRTÁK
- NÁHROBNÍ NÁPIS
- STRES
- JMÉNO PSA
- ZDRHOVADLO
- TOUŠ
- SLOVENSKY TRÍSKA
- KBELÍK
- ŘÍMSKÁ BOHYNĚ ÚSVITU
- KOŽNÍ NEMOC

POMŮCKA: AURORA, KUDU, OKAPI, MARAIS, ROUS

Autorkou křížovky je Markéta Kufrová.

- **Redakce:** Věra Niklová, Ludmila Prchalová, Jitka
- Hojná a další přispěvatelé
- **Redakční rada:** Ondřej Rázl, Magdaléna Kufrová, Petra Plodíková, Zdena Lehmannová
- **Kontakt:** plodikova@ssmhb.cz, 569 433 757.
- **Náklad:** 400 ks
- *Za případné chyby v textu se omlouváme.*
- *Uzávěrka příštího čísla 5. září 2017.*
- **Evidenční číslo:** MK ČR E 21809

**Sponzorem časopisu
Jablíčko je firma**

